

ژن له هزر و فه‌لسه‌فه‌ی ئیسلامیدا له به‌غداد و ئەنده‌لوس له‌ماوه‌ی هه‌ردو سه‌ده‌ی 5-6ک/11-

12، لیکۆئینه‌وه‌یه‌کی میژوی شیکارییه

د. سه‌نگه‌ر عبدالله رسول

Sangar.history@uor.edu.krd

به‌شی میژو، کۆلیژی زانسته‌ی مرقۆفایه‌تییه‌کان، زانکۆی راپه‌رین، رانیه، هه‌ریمی کوردستان، عێراق.

پوخته:

به‌هۆی ئەوه‌ی ئیستا له‌ ناوه‌نده‌ ئەکادیمی و پۆشنییرییه‌کانی ئەم ناوچه‌یه، په‌یفین و لیکۆئینه‌وه‌ی زۆر دهر‌باره‌ی پیگه و پۆلی ژن ده‌کریت، له‌ هه‌مانکادا جیاوازی و به‌ریه‌ککه‌وتنی توند له‌نیوان لایه‌نگر و دژبه‌رانی هزری ئیسلامی له‌سه‌ر پیگه و پۆلی ژن به‌رده‌وامه، له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌ ئەم توێژینه‌وه‌یه هه‌ولیکه به‌ ئامانجی دهر‌برینی دیدیکی زانستی له‌ هه‌ناوی سه‌رچاوه‌کانه‌وه، به‌ تیروانینیکی ره‌خنه‌یی دور له‌ لایه‌نداری و له‌سیاقی ماوه‌ میژوییه‌که‌دا، دهر‌گا به‌پۆی ئەم باب‌ه‌تدا ده‌کاته‌وه. زۆر‌جار له‌ ناو پۆشنییران و تایبه‌تمه‌ندانی بواره‌که، ته‌نانه‌ت خه‌لکی گشتیدا، په‌یفین و گفتوگۆی فراوان له‌باره‌ی ماف و پیگه‌ی ژنان له‌ناو موسلمانان ده‌کریت، هه‌ندیک له‌ بۆچونه‌کان به‌و ئاراسته‌یه‌ ده‌شکینه‌وه، که به‌شیک له‌و کیشه و گرفتانه‌ی به‌ره‌پۆی ئەم ره‌گه‌زه بوته‌وه وابه‌سته‌یه به‌ ئایین، به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه به‌ره‌یه‌ک به‌رگری له‌وه ده‌کات و پۆبه‌پۆی ئەم تیروانینه‌ ده‌بیته‌وه. توێژینه‌وه‌که هه‌ولده‌دات له‌ دیدیکی زانستی و ئەکادیمییدا ئەم باب‌ه‌ته له‌دیدگای زانایانی ئیسلامیه‌وه شیکاته‌وه.

توێژینه‌وه‌که مه‌به‌ستیه‌تی شیکردنه و راقه‌ی ژن له‌ دیدگا و تیروانینی چه‌ند بیرمه‌ند و فه‌یله‌سوفیکی نیو میژوی موسلماناندا بکات، له‌ ماوه‌ی هه‌ردو سه‌ده‌ی (5-6ک / 11-12ز)، له‌هه‌ردو ناوچه‌ی جوگرافی به‌غداد و ئەنده‌لوس. له‌پێگه‌ی گه‌ران و وردبونه‌وه له‌سه‌رچاوه‌کان، سه‌رنج و تیروانینی زانایانی ئیسلامی دهر‌باری ژن بخاته‌ پێشچاو. هه‌روه‌ها گه‌ران به‌دوای ئەو پرسیاره‌ی که ئایا تا چه‌نده که‌لتور و نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی له‌سه‌ر پوانینی ئایینی و مه‌زه‌به‌ی دهر‌باره‌ی ژن له‌ناو شارستانییه‌تی ئیسلامیدا، ره‌نگی داوه‌ته‌وه؟ به‌رمه‌بنای ئەوه مه‌به‌ستی توێژینه‌وه‌که

له بهر په كرانان و بهر اور دكارى دهكات بۆ بۆچونى زانايان و فهيله سوفاى ئىسلامى له ههر دو ناوچه كه كه برىتبه له به غداد و ئه نده لوس دهكات.

له پيكهاتهى تويزينه وه كه دا ديدگاي زانا و شه رعزانه كان له ناوچه كانى به غداد و ئه نده لوس دهخرىته پو، ههروهها به شدارى ژن له چالاكويه گشتى و رۆشنيرى به كان له ههر دو ناوچه رۆن دهكرىته وه.

كليله وشه كان: ژن، به غداد، ئه نده لوس، هزر، شه رعزان.

پيشه كى:

له ناو كايهى گشتى و ئه كادىمىدا پرسى ژنان پيگه يه كى ناوه ندى و گرنگه، ماده و كه ره ستهى گفتوگو و په يقينى له گۆره پانى هزرى و رۆشه نيرىدا ليكه وتوه ته وه، تا ئاستىك بوته بابه تىكى گرنگى پيگه يه نهرى پرس و كيشه ي فهلسه فه له سه رده مى تازه دا. زياتر له م دو ده يه دا، ماف و ئازادى به كانى ژنان، بوته پرسه گه ليكى گرنگ و گهرم له ناو كايهى رۆشنيرى و كۆمه لگه ي كوردىدا، ئه مه ش ده گه رپه ته وه بۆ زياد بونى توندوتىژى و خراپ بونى دۆخ و هه لومه رجى ئه م تويزه ي كۆمه لگه. ئه مه يه وايكرد وه ناوه ند و ده زگا ئه كادىمى و رۆشنيرى به كان گرنگى به و بابه ته بده ن. تويزينه وه كه له روانگه ي هه ستر كرن به به رپرسارى به تى به رانبه ر ئه و پرسه گرنگه له چوار چپوه ي هه وه زانستى به كاندا، ده ستييرا وه بۆ هه لپزار دنى ئه و ناو نيشانه، به ئامانجى ئه وه ي ديد و تيروانى كۆمه لگه و به تايبه ت شارستانى به تى ئىسلامى به رانبه ر ئه رك و مافى ژنان نيشان بدرىت، بۆ ئه وه ي وپنه يه كى گشتگير و رۆن پيشكه ش بكرىت بۆ ديارى كرنى گرفته كان و له هه مانكاتدا هه ول ئيكيشه به ئاراسته ي چاره سه ر كرنى پرسى ژنان له ناو كۆمه لگه دا.

گرفتى تويزينه وه كه برىتبه له گه ران به دواى هه لوپست و ديدگاي زانا و بىرمه ندانى ئىسلامى له ماوه ي هه ردو سه ده ي (5-6ك/11-12ز)، له هه ردو ناوه ندى گرنگى شارستانى به تى ئىسلامى كه برىتبه بۆ له به غداد و ئه نده لوس (ئىسپانىاى ئىستا). له ميانه ي تويزينه وه كه دا سه رنج دهخرىته سه ر ئه و تيروانى به تى كه به رانبه ر ژنان هه بوه.

هه لبه ته له رپيگه ي مپتودى بهر اور دكارى و ره خه بيه وه، زانيارى به كان له سه رچاوه كانه وه، شپته ل و شروقه دهكات، بۆ گه يشتن به بۆچونى كى دروست، به ئامانجى رۆشنگردنه وه و به رچا و رونى بۆ ئه و بۆچون و ديده ره خه بيه يانه ي ئاراسته ي ئايىنى ئىسلام ده كرين، كه پيىوايه ئه م ئايىنه ماف و ئازادى به كانى ئه م تويزه ي به رته سك كرد وه ته وه.

ناوه روكى تويزينه وه كه پيشه كى، چوار ته وه ره، ئه نجام و لىستى سه رچاوه كان، له خۆ ده گرپت. له ته وه ره ي يه كه مدا گه رايينه ته وه بۆ ديدگاي گشتى به رانبه ر ژنان له چوار چپوه ي ئايىنى ئىسلامدا. له ته وه ره ي دوه مدا، تيشك خراوه ته سه ر بۆچون و تيروانى زانايان و فه قيه انى شارى به غداد له باره ي ئه ك و مافه كانى ژنانه وه. ته وه ره ي سىيه م ته رخانكراوه بۆ قسه كرن له سه ر رامان و ديدگاي فهيله سوفا و بىرمه ندانى ولاتى ئه نده لوس و بهر اور

کردنيان له گهه بۆچونی زاناکانی به غداد. له تهوه رههه کۆتاييدا، ههول دراوه به شداری تووژي ژنان له بواری زانستی و پۆشنبيری له ههردو ناوچه که پونبکريته وه.

تهوه رههه يه کهم: وئنه ی ژن له که لتوری ئيسلاميدا

له کۆمه لگا کانی ئه و سه رده مه دا ژن وه ک بونه وه ريکی جياواز و نامۆ سه يرکراوه، ديدگا و پوانيني خه لکی به رانه بر ئه م په گه زه به شيکی وابه سته ی نه ريت و که لتور و ئايين بوه، به شيکیتری وابه سته بو به لاوازی جه سته و نه بونی هيژ و وزه به به راورد به په گه زی نير. به واتايه کيتر هيژ و بازو بۆ کارکردن و ته نانته بۆ شه ر، که سيميای ديارى ناو کۆمه لگه کان بوه، هوکاريک بوه بۆ جياکاري په گه زی و قولبونه وه ی تيرپوانيني نه ريني به رانه بر به ژنان. شايه ني ئاماژه دانه له ناو که لتوری عه ره ب پيش ئيسلام ژن به چاويکی جياواز و سوک سه يرکراوه، مافه کانی تا بينه قاقا پيشيلکراون (ابن منظور، 1993، 417/4). ههروهکو خوی گه وره فه رمويه تی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ (سورة الاسراء، 31)، راقه ی ئه م ئايه ته له لای به شيک له زانايانی سه ده ی دوهم و سيني می کۆچی / هه شته م و نويه می زانيدا، ئه وه يه که مه به ستي ئه م ئايه ته بریتيه له کوشتن و زينده به چالکردنی کچان (البخي، 2002، 529/2؛ ابن الفراء، دس، 357/1)، عه ره به کان پوبه پوی هه ستي شه رمه زاری ده بونه وه، کاتيک ژنه کانين مندالی کچی بوه، بۆ خوړزگارکردن له شه رمه زاری و خو به که م بينين، منداله کچه کانين زينده به چالکردوه (سورة النحل، 58-59).

له راستيدا ئه م تيرپوانينه نه رينيه به رانه بر به په گه زی ميينه، ته نها وابه سته نه بوه به که لتور و نه ريتي عه ره به کانه وه، به لکو ديارده کی جيهانی بوه، له زۆربه ی کۆمه لگا کانی ئه وکاته دا پيگه و په ی ژن له ئاستيکی زۆر خراپدا بوه. له هه ندی کاتدا تووژي ژنان، له ئاستی کۆمه لگه دا به گشتی، له چوارچيه ی بازاری کپين و فروشتنی کۆيله دا مامه له ی پيوه کراوه و په ی مروقبونی لی سه ندر او ته وه (محمد الغزالي واخرون، دس، 11-12). بالاده ستي گوتاری دژه ژن و تيرپوانيني نيرينه به رانه بر په گه زی ميينه، که لتوريکی ئيجگار کون و به جيماوی ميژوی مروقايه تيه، په يوه ندي به خو و نه ريتي کۆمه لگه ی مروقايه تيه وه هه بوه (کيال، 1981، 31-49)، ههروهک ده زانريت له لای يونانييه کان به تاييه ت ئه رستو و ئه فلاتون په ی ژن له نيوان پياوانی ئازاد و کۆيله دانراوه، ئه م بيرکردنه وه يه توانای داهينه رانه ی ژنانی پوبه پوی چه به ستي و قه تيسبون کردوه (Smith, 1983), Volume 21, 4, 467-478؛ امام، 1996، 60-64، 74). له گه ل بلاوبونه وه ی ئاييني مه سيحی دوخی ژنان به به راورد به پيشو باشترو، ئه مه ش ده گه رپته وه بۆ پيگه و بايه خي ئه م تووژه له ناو ده قی پيروژدا، ئاييني مه سيحی کۆمه ليک مافی ئابوری و کۆمه لايه تی به ژنان به خشی، به رمه بنای ئه وه چه ند ئه رک و به رپرسياريه تيشی خسته ئه ستي. سه رباری ئه وه ی که ئاييني مه سيحی ئه و پيگه گرنگه ی بۆ ژنان دانابو، به لام له کۆمه لگه ی مه سيحيدا مافی ژنان به و جوړه په چاونه کرابو که

دهقهکانی ئینجیل جهختی لیکردوه ته وه، به تایبته دواى ئه و گورانکاریبیهى به سهر ئایینه که دا هات (المسکین، 1982، 32-27؛ فاخوری، 1998، 27-38)، لیره وه دۆخ و ژيانی ژنان نهک باشتر نه بو، به لکو تارادهیه کی زور چهوسیندراونه ته وه، له و بارهیه وه پیاویکی ئایینی به ناوی (القدیس بونا فونتیرا م. 1284 ز) گوتویه تی: ((ئه گهر ژنیکت بیینی، وا ههست مه که مرفیقک ده بیینی، به لکو ههست مه که ته نانهت بونه وه ریکی دپندهش ده بیینی، چونکه ئه وه شهیتان خویه تی، ئه گهر قسه ی کرد، ئه وه گویت له فیسکه ی ماره)) (امام، 1996 ج، 5).

له ناو ئه و بیرکردنه وه سه رتاسه ری و گشتگیریبیه دا، ئایینی ئیسلام پیگه یه کی گرنگ و جیاوازی به ژنان به خشیوه. دهقهکانی قورئان و فرمودهکانی پیغه مبه ری ئیسلام (د.خ) که سه رچاوه و بنچینه ی بیرکردنه وه ی کومه لگه ی ئیسلامی بو، کاریگه ری قولی به سهر هزر و چۆنییه تی مامه له ککردنی له باره ی ژیان و ده ور به ره هه بو، له چه ندین شوین و حاله تی جیاواز باسیان له ژن و پیگه ی ئه و ره گه زه کردوه، له باره ی چۆنییه تی دروستکردنی مرفقه وه، هه ردو ره گه زه که به یه که وه له یه ک سه رچاوه و یه ک (نفس) به یه کسانى دروستکراوه (سورة النساء، 1؛ سورة الانعام، 98؛ سورة الاعراف، 198). قورئانی پیروژ له چوارچیوه ی به رگری و یه کسانکردنی ژنان له گه ل پیاواندا، سه رزه نشتی دابونه ریتی عه ره به کانی پیش ئیسلام ده کات، که چۆن له کاتی ئه وه ی که مژده ی هاتنه دونیای کچیان پیدراوه، دلته نگ و خه فه تباربون (سورة النحل، 58-59). ئه م سه رزه نشته به ئاشکرا مانای ئه وه ده دات که هیه جیاوازییه ک له نئیوانی ره گه زی نیر و میدا نییه، به لکو هه ردوکیان دروستکراوی خودای گه وره ن. ئه مه سه رباری ئه وه ی که له روی ئه رک و به رپرسیارییه تی ئایینییه وه نهک ته نها به یه کسانى له گه ل پیاو سه یرکراوه (سورة الزمر، 6)، به لکو ره چاوی ئه وه ش کراوه که پیکهاته و تایبه تمه ندیبیه کانی جه سته ی ژن بوته هۆکاری سوککردنی ئه رکه کان به تایبته نویژ و روژی په مزان (الدبوسی، 2001، 422)، له گه ل ئه مه شدا له پاداشت و خو شیبیه کانی روژی دوا ییدا هاوتای پیاوان کراون (سورة النساء، 125؛ سورة النحل، 97).

یه کیک له چاکه کانی پیغه مبه ری ئیسلام و په یامه که ی به رانه بر ئه م ره گه زه، پالپشتیکردنی ماف و ئازادییه کانی ژنان و پرگارکردنیان له کویلییه تی بو (مؤنس، 1988، 36-37؛ الخزرجی، 2023، 852-853)، هه روه ها مامه له ککردنی له گه ل ئه م چینه به باوه ره وه به ستوه ته وه، هه روه کو له و باره یه وه فرمویه تی {مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، ... وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّهُنَّ خُلْفَنَ مِنْ ضَلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَغْلَاةٌ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسْرَتُهُ، وَإِنْ تَرَكَتُهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا} (البخاری، 1311 هـ، 26/7). له لایه کیتره وه به بروای یه کیک روژه لاتناسان، که پییوایه له ناو که لتوریکی دواکه وتو و دژه ژندا، قورئان پیگه و روژی ژنانی به به رزی نیشانداوه (برغل، 2016، 417-424). هه روه ها روژه لاتناسی کیتر باس له وه ده کات، دواى بلاوبونه وه ی قورئاندا، پیگه ی ژنان به رزبویه وه، به تایبته له بواری رو لگی رانیان له زانست و روشنبیری، هه روه ها له سه رده می عه باسییه کان له به غداد و ئومه وییه کان له ئه نده لوس، ژماره یه ک ژنی به ناوبانگ ده رکه وتن، ئه م نوسه ره ئاماژه ی به وه کردوه به جو ریک پله یان به رزبویه وه،

که هه‌ندیکیان وه‌کو ریز و شکو له‌سه‌ر کورسی خیلافه‌ت دانیشتون، به‌دیاریکراوی له‌سالی (245/ک/860ز)، یه‌کیک له‌کچه‌کانی خه‌لیفه له‌سه‌ر کورسی ده‌سه‌لات دانیشت (لوبون، د.س، 403-404). جیی سه‌رنجه ئەم رۆژه‌لاتناسه‌ ناوی خه‌لیفه و کچه‌کشی نه‌هیتاوه، ده‌زانریت که له‌و ساله‌دا هیتشتا خیلافه‌تی ئومه‌وی له‌ئنده‌لوس دروست نه‌کراو، به‌لکو ئەو ماوه‌یه‌ی ئەم که‌سایه‌تییه‌ باسی ده‌کات به‌سه‌رده‌می میرنشینی ده‌ناسریت (135-316/ک/929-756ز)، له‌و ساله‌دا (محمد بن عبدالرحمن 238-273/ک/852-886ز) فه‌رمانه‌وا بو، که‌واته ئە‌گه‌ر شتیکی له‌و‌جوره له‌ئارادا بویت، ده‌بیت کچی ئەم میره‌ بویت، هه‌رچه‌نده به‌دواداچون و گه‌رانی زورمان کرد، به‌لام ئیمه‌ هیچ زانیارییه‌کمان به‌رچاونه‌که‌وت.

جگه له‌ ده‌قه‌کانی قورئان، فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام له‌ زوریک له‌ گوته و ره‌فتاره‌کانیدا پالپشتی و به‌رگریکاری مافی ژنان بو، له‌سه‌ر ئەو بنچینه‌یه‌ باشتترین و چاکترین پیاو به‌وانه ئە‌ژمار ده‌کات که له‌گه‌ل ژنانه‌کانیان باشن (ابن حنبل، 2001، 12، 336).

هه‌ر له‌گه‌ل وروژاندنی ماف و پیگه‌ی ژن له‌ناو کایه‌ی گشتی و ئە‌کادیمیدا، به‌شیک له‌ رۆژه‌لاتییه‌کان له‌ سه‌رده‌مانی زو تا ئیستا، هه‌روه‌ها چه‌ندین رۆژه‌لاتناس، ره‌خنه‌یان له‌ ئایینی ئیسلام گرتوه، گوايه پیگه‌ی ژنانی له‌به‌رچاونه‌گرتوه، یه‌کیک له‌و پرسانه‌ی ئه‌وانی نیگه‌ران کردوه، گوايه ژنان له‌به‌رامبه‌ر پیاوان له‌بابه‌تی میرات یه‌کسان نیین. ئە‌گه‌ر به‌ وردی و سه‌رنجه‌وه له‌ که‌لتور و فیه‌قی ئیسلامی بروانریت، ده‌رده‌که‌ویت ئە‌و ره‌خنه و سه‌رنجانه پیچه‌وانه ده‌بنه‌وه، چونکه ئاشکرایه که له‌بابه‌تی میرات ژن ته‌نها له‌ چوار حاله‌ت نیوه‌ی پیاوان میرات ده‌گریت، به‌لکو له‌ ده‌ شویندا ژن و پیاو یه‌کسانن، ئە‌مه سه‌رباری ئه‌وه‌ی ژنان له‌ چوارده حاله‌تدا میراتی زیاتر له‌ پیاو ده‌گرن (البرکاتی، 2010، 50-58).

سه‌رباری هه‌مو ئە‌وانه، بیرى پیاوسالاری له‌ناو کومه‌لگه‌ی ئیسلامیدا که‌م و زور به‌رده‌وام بو، به‌پیچه‌وانه‌ی هه‌مو ئە‌و ده‌ق و رینماییه ئایینیانه‌ی که پشتگیری له‌ ماف و ئازادییه‌کانی ژنان ده‌کهن، به‌لکو هه‌ندیچار ئە‌م ده‌ق و ئاماژانه به‌ قازانجی نیرینه‌کان راقه‌کراون، یان ته‌فسیریکیان پیدراوه، که له‌گه‌ل ئە‌و بیرکردنه‌وه نه‌ریتییه میژوییه‌دا، هاوده‌نگ و ته‌با بیت، هیواش هیواش ئە‌م دیدگایه له‌ناو گوتاری ئە‌ده‌بی و هزری ئایینیدا تهاوته‌وه. له‌ دوتویی کتیبه ئە‌ده‌بی و فیه‌قییه‌کانی ئە‌و ماوه میژوییه، گوتاریکی نه‌ریتی دژه ژن نه‌ک ئایینی، له‌ به‌رژه‌وه‌ندی بیرکردنه‌وه‌ی باوی گشتیدا نه‌شونمای کردوه.

به‌رمه‌بنای ئە‌وه گوتاریکیتری ئایینی له‌ قولای ئە‌و کومه‌لگایه‌دا، له‌ئاستیکی به‌رزدا، ئاماده‌یی هه‌بو، که به‌ته‌واوی به‌رگری له‌ ئە‌رک و مافه‌کانی توژی ژنان کردوه، ئە‌م دیدگایه به‌پیچه‌وانه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی بالاده‌ست، هه‌ولیداوه هه‌مو ئە‌و ده‌قانه‌ی دژ به‌م چینه‌ی کومه‌لگا به‌ نه‌ریتیکی پیاوسالاری مانادارکراون، جاریکیتر راقه و لیكدانه‌وه‌ی

جياوازی بۆ بکات، به شیوهیهک خزمهت به گۆرینی پوانینی نهڕینیانهی کۆمه‌لگه به‌رانبهر به ژنان بکات، ئەم گوتاره له‌ناوچه‌کانی جیهانی ئیسلامی وهک به‌غداد و ئەنده‌لوس و به‌ر‌دیاریکراوی له‌ لای ئەو زانا و شه‌رع‌زانانه به‌ربلاوبو، که له‌ گۆشه‌نیگای فه‌لسه‌فیه‌وه دید و تیروانینه‌کانیان ده‌رخستوه.

ئوه‌ی مایه‌ی سه‌رنج و له‌سه‌ر وه‌ستانه، ماف و پیگه‌ی ژن له‌ناو مو‌سه‌لمانان به‌و پیوه‌ر و بنه‌مایانه‌ی که ده‌قه‌کان جه‌ختی لیک‌دوه‌ته‌وه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کراوه، بۆیه له‌دیدگای خه‌لکی ناموس‌لمان و په‌خنه‌گرانه‌وه هه‌ندی بابه‌ت و پرسى گری‌دراو به‌ژنان له‌لای مو‌سه‌لمانان وهک بیه‌مافی و که‌مبایه‌خی ژن لیک‌دراوه‌ته‌وه، له‌کاتی‌کدا ئەو مامه‌له‌یه‌ی که له‌گه‌ل ژن کراوه، بریتیبوه له‌ مامه‌له‌ی ده‌قه‌کان، به‌تایبه‌ت سه‌رکردایه‌تیکردن و به‌ریوه‌بردنی مال له‌لایه‌ن پیاوانه که له‌ قورئاندا هاتوه ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ (سورة النساء، 34)، ئەمه له‌لای شاره‌زیانی لیک‌دانه‌وه‌ی قورئان به‌وجۆره راقه‌کراوه، ده‌سه‌لاته‌که ته‌نها به‌هۆی ئه‌وه‌یه که پیاو ئه‌رکی په‌یدا‌کردنی پاره و دابینه‌کردنی پیاو‌یستیه‌کانی ژن و ماله‌که‌ی که‌وتوه‌ته‌وه ئه‌ستو، ئه‌گینا له‌روی ریز و شکوه هیه‌چ جیاوازیه‌کیان نییه (الثعلبی، 2015، 10، 292؛ ابن‌المختار، 2008، 1، 1311)، هه‌روه‌ها له‌ ته‌فسیری ئەو ئایه‌ته‌ی که باس له‌ به‌رزى پله‌ی پیاوان به‌ به‌راورد به‌ ژنان ده‌کات، که ده‌فه‌رمو‌یت ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلِمْنَ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلِمْنَ دَرَجَةً﴾ (سورة البقرة، 228)

ته‌وه‌ری دوهم: ژن له‌ پوانگه‌ی زانا و شه‌رع‌زانانی به‌غداد

له‌چوارچۆه‌ی که‌لتورو و بیر‌کردنه‌وه‌ی گشتیدا به‌شیک له‌ فه‌قیهان و شه‌رع‌زانه‌کانی ئیسلامی، لیک‌دانه‌وه و راقه‌یان بۆ ئەو ده‌قانه‌ کردوه، که له‌باره‌ی ژنانه‌وه هاتون. زانا و که‌سایه‌تی سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کان (الماوردي م.450/ک/1058ز) وهک سیاسه‌تمه‌داریکی دیار، له‌ژیرکاریگه‌ری که‌لتور و نه‌ریتی سیاسی سه‌رده‌مه‌که‌یدا، به‌په‌نچه‌وانه‌ی بۆچون و دیدگای زانا و راقه‌که‌رانی قورئان، پینوایه‌ ژنان له‌ هه‌میشه‌ ژنان له‌ بواری عه‌قل و بۆچوندا له‌ خواره‌وه‌ی پیاودا ده‌بیرین (د.س، 480/1)، هه‌روه‌ها ئەم که‌سایه‌تییه‌ به‌شداری و پۆلی ژنان له‌ کاروباری سیاسیه‌یدا به‌ مه‌ترسی ده‌زانیت، ئەو له‌چوارچۆه‌ی بیر‌کردنه‌وه‌ی گشتیدا بیر‌کردوه‌ته‌وه و باسی له‌وه‌ کردوه، که ئه‌وکاته‌ی ئاده‌م گۆی بۆ قسه و پینشیا‌زه‌کانی (حه‌وا) گرتوه، توشی به‌لا و ده‌رده‌سه‌ری بوته‌وه، هه‌روه‌ها پینوایه‌ ژنان و مندالان ئەم دو‌چینه‌ن، که عه‌قلیان ناته‌واوه، بۆیه پوخان و کۆتایی هاتنی ده‌سه‌لاتی ساسانییه‌کان به‌ ده‌ستوه‌ردانی ژنانه‌وه گری‌داوه، له‌سه‌ر ئەم بنچینه‌یه رینمایی ده‌سه‌لاتدارانی سه‌رده‌مه‌که‌ی کردوه گۆی بۆ ژنان نه‌گرن (1407هـ 224-225). نوسه‌ر ئه‌رکی ژنان ته‌نها له‌ مندالبون و کاروباری ناوما‌لدا کورت کردوه‌ته‌وه (1407هـ، 228).

له لایه کیتتر له بواری به شداری ژنان له کاروباری سیاسی و ههلبژاردنی سه رکردهی سیاسی ولاتدا، به شیککی له زانایان به پیچه وانهی ئه و واقیعهی که ژنان له سه رکردهی پیغه مبه ر (د.خ) و سه رکدهمی راشدین (11-41ک/ 632-661ز)، که ژنان پۆلی دیار و بهرچاویان له کاروباری سیاسیدا بینیه (کیال، 1981، 80-87)، له ژیر بالادهستی تیروانینی نه ریتی و میژوی، (الجوینی م. 478/ک1085ز) بروای وایه ژنان هیچ مافیکیان نییه له دیاریکردن و ههلبژاردنی خه لیفه و ده سه لاتدارانی ولات (1980، 62).

هه روه ها شه ر عزان و زانای ئه و کاته (الغزالی م. 505/ک1111ز)، دیدگا و تیروانینه کانی ره نگدانه وهی ئه و واقیعه کومه لایه تی و نه ریتییه هه لقولا وه بو، که له ماوهی سه دهی پیته می کوچی/ یازده هه می زاینیدا، له ناوچه کانی به غداد به رانه ر به ژنان، بالاده ست بوه. له باره ی هاوسه رگیریه وه ده لیت: ((هاوسه رگیری جوړیکه له کویله تی، ژن کویله ی پیاوه که یه تی، بویه به ره های گویپرایه لی له سه ره، له وهی پیاوه که ی داوا ده کات، به مه رجیک تاوانی تیدا نه بیت)) (2011، 3/ 223). له کاتیکدا ده که کانی قورئان و فه رموده جه خت له وه ده که نه وه که ژن پیگه ی به رزی هه یه، پیوسته له سه ر پیاو پینانه وه پابه ند بیت، هه روه کو چون کومه لیک ئه رک و به رپر سیارییه تی ده که ویتته ئه ستو (الخزرجی، 2023، 855).

بوچونی زانای ناوبراو ده رباره ی ژنان، له ژیر کاریگه ری پوانگه ی ژینگه ی کومه لایه تی عه ره بیدا بوه نه ک هه لقولاوی روحی ئایینی بو بیت، به و واتایه ی ئه م تیروانینه تاییه ت نه بوه به کوی گشتی زانایان و شه ر عزانه کان، به لکو بیر کردنه وه یه کی گشتی کومه لایه تی بوه، هه روه کو پیشوتر ئاماژه ی پیدرا، که ره گ و ریشه ی له ناو شارستانیه ته کانی پیشو له ناو ژینگه ی عه ره بیدا پوا بو، پاشان کاریگه ری له سه ر بیر کردنه وه ی ده سه ته بژیری ئایینی هه بوه له کاتی راقه کردنی ده که کانی په یوه ست به ژنانه وه. غه زالی پۆلیکی خراپی هه بوه له گواستنه وه ی کومه ولیمک فه رموده و گوته ی هاوه لان (2011، 3/ 181-182)، که له به نه رته دا هه له به ستر او بون و جیگه ی متمانه پیکردن نین، به لام له تو خکردنه وه ی وینا کردنی ژنان له عه قلییه تی کومه لگه دا، کاریگه ری نه رینی و خراپیان بینیه.

راقه کردن و لیکدانه وهی ده که کان له ژیر هه ژمون و بالادهستی که لتوری نه رینی به رانه ر به ژنان به جوړیک بوه، ته نانه ت شه ر عزانیک و هکو (فخرالدین الرازی م. 606/ک1210ز)، که زورجار وه ک فه یله سوفیک ناسراوه، له و گو شه نیگایه وه خویندنه وه بو پیگه ی ژنان بکات، بویه له ته فسیری ئایه تی ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِيَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً...﴾ (سورة الروم، 21)، پیپوايه ژنان وه کو ئاژهل و دره خته کان دروستکراون، به مه بهستی سود بین و نیعمه ت بو پیاوان، ئه مه ش ده کاته هوکار، که ژنان به ئه ندازه ی پیاوان ته کلیفی ئایینیان له سه ر نه بیت، له دیدی ئه ودا دروستبونی ئه وان بو ته و او کردنی نیعمه ته له سه ر پیاوان، له باره ی ئه وهی که ژنان

لاوازن و له منداڵ دهچن، ئەم زانایه ههما بۆ ئەوه دهکات، که ئەمه مانای ئەوه دهگهیهنیت که ئەو رهگهزه بۆ تهکلیفی زۆر رانهسپێردراون، له بهر ئەوه دهبیت ژنان به تهواوی گوێرايه لای مێردهکانیان بکهن. (1420هـ / 91/25).

دید و تێروانینی ریبازی سۆفیگهری به رانبهر ژنان له ناوچهکانی بهغداد هه مان گۆشه نینگای تێروانینی فیهقی بالادهست بوه، ئەمهش دهگه ریته وه بۆ سروشتی سۆفیگهری له و ناوچه یه دا، به هۆکاری ئەوهی گه وه ره بیریارانی سۆفی سه ره به یه کیک له مه زه به سوننییهکانی وهک شافعی یان حهنبهلی بون، بۆیه تێروانینهکانیشیان وابهسته بو له گه ل ئەو بیرکردنه وهی ئەم قوتابخانه یه بهرگری لیکردوه. به واتایه یکتیر سۆفیگهری ئەم ناوچه یه له جیهانی ئیسلامی به توندی پابهندی شه ریهت و ئاراسته ی فیهقی بو، بۆنمونه بۆچونهکانی هه ریهک له غه زالی و رازی سه لمینه ری ئەمه ن.

لێره وه دهرده که ویت که ئەم دید و تێرامانانه ی به شیک له زانایان و شه رعه زانهکانی بهغداد سه بارهت به ژنان، رهنگدانه وهی دۆخی کۆمه لایه تی و نه ریتی کۆمه لایه تی بوه که ره گورپیشه که ی له شارستانییه ته کۆنه کانه وه سه رچاوه ی گرتبو، که وهک دیدیکی کۆمه لایه تی جیی خۆی گرتبو، به لام به شیوه یه کی گشتی دۆخی ژنان له ناو شارستانییه تی ئیسلامی له ناوچه ی بهغداد باشتر بو به به راورد به شارستانییه تهکانی پێشوتر، هه رچه نده هه ندیک له دهقه ئایینییه کان به جو ریک ته فسیر و راقه کراوه، که هاوته ریب و هاوده نگ هاوته وه له گه ل ئەم بیرکردنه وه کۆمه لایه تییه گشتیه دا. ئەمهش واتای ئەوه دهگه یه نیت ئەم دیده گوزراشتی له خودی ئایینی ئیسلام نه کردوه، به به لگه ی ئەوهی چه ندین زانا و شه رعه زان دهرکه وتون، که به پێچه وانه ی ئەمه بیریان کردوه ته وه، به جو ریک بهرگریان له مافهکانی ژنان کردوه که وینه ی دهگمه ن بوه، بۆ به هیزکردنی بۆچونه که شیان به لگه یان به چه ندین دهقی قورئان و فه رموده هینا وه ته وه، که هه ولده دریت له لاپه رهکانی کۆتایی ئەمه رهوشن بکریته وه.

ته وه ره ی سییه م: وینه ی ژنان له هزر و فه لسه فه ی زانا و فه یله سوفانی ئەنده لوس

ههروهکو باسکرا، چه ندین بیرمه ند و زانای دیکه ی ئایینی له ناو شارستانییه تی ئیسلامیدا دهرکه وتون، که به پێچه وانه ی بیرکردنه وهی باوی گشتی و بالادهست بیریان کردوه ته وه و بهرگریکاری سه ختی مافهکانی ژنان بون. له ولاتی ئەنده لوس فه یله سوف و شه رعه زان (ابن حزم م. 456/ک/1064ز)، به شیوه یه کی ته واو جیاواز له فه قیهان و شه رعه زانهکانی بهغداد بیري کردوه ته وه. ئەم زانایه جاریکتیر دیدگایه کی تازه ی له ناو لیکدانه وهی ئایینی ئیسلامی رونا و پابهندی فیهقی لاساییکردنه وه (ته قلیدی) نه بو، به لکو بانگه شه ی ئەوهی کردوه، پێویسته موسلمانان خۆیان راسته وخۆ له سه رچاوه کانه وه حوکمه کان هه لێنجن، چونکه جگه له وته ی خواو و پێغه مبه ره که ی، شوینکه وتنی هیه که سیک واجب و پێویست نازانیت (1985، 62-70). دیدگا و تێروانینهکانی به رانبهر به ژنان

به جوړيکه، مروث هه سته کات پوه پروی که ساتیبه که وه ستاوه به رگریکاری مافه کانی ژنانه نه که شه رعزانیک، که له سه دهی پینجه می کوچی / یازده همی زاینیدا ژیاوه، له ناو که لتور و پویشنیریبه کدا، که به شیوهیه کی گشتی نامۆ و نه یاربوه به رانبهر به ژنان. ئه و زانایه یه که مین که س بوه، که به رانبهر به به شداری ژنان له کاروباری گشتیدا نه که تنه به گونجای ده زانی پوّل ببینن، به لکو هه ستیارتین و بالترین کاری نیو کومه لگه، که دادوه ریبه به گونجاو و شیواو ده زانیت، که ژنان تینیدا چالاک و به ریبوه ر بن. له م ریگه یه وه ئه م زانایه ی ئه ندهلوس پیگه ی ژنی له گه ل پیاو یه کسان کردوه (د.س، 528-627/8). ئه مه ش کاریگری گه وره ی هه بو له سه ر با شترکردنی دوخی ژنان له ولاتی ئه ندهلوس.

به رانبهر به و تیروانینه گشتیبه ی که پینان وابو ژن ناتوانیت هاوشانی پیاوان پوّل بگرییت، له بهر ئه وه ی دهقه کان پتشیگری کاریکی له و جوړه ناکه ن، بیرمهند و فه یله سوفی ئه ندهلوسی ئه و ریچکه یه ده شکیویت و شوپشیکی هزی گه وره و بنچینه یی له و پوانگه یه به ریا کردوه، پوه پروی ئه و لوژیکه ش بوه ته وه که ئه م تویتزه به که م عه قل (نقص عقل)، ناساندوه (ابن حزم، 1996، 207/4). له راقه و لیکنانه وه ی دهقه کاند له باره ی پله ی ره گه زی مین له ناو کومه لگه دا، له و کاته دا دهستی بو بابه تیکی تاراده یه که ترسناک و پر مه ترسیدار بر دوه، له بهر ئه وه ی ئه و بابه ته به ته واوی پیکر ژبو له گه ل بوچونی فیهی بالاده ست له جیهانی ئیسلامیدا، ئه و پرس و بابه ته ش ئه وه یه که ئه و زانایه پینوابوه ژنان له لایه ن خودای گه وره وه ری زی زوریان لینراوه و یه کسانکراون له گه ل پیاواندا (1996، 206/4)، له بهر ئه وه له دیدی ئه م زانایه دا خودای گه وره له ژنان پیغه مبه ری ره وانه کردوه، بو ئه مه ش نمونه به چه ندین ژن هینا وه ته وه، که له قورئاندا ناویان ها توه و سروشیان بو ها توه. (1996، 119/5-121). ئه م گو شه نیگایه ی ئه م فه یله سوفی ئیسلامی له و کاته دا زور به نرخ و جیاواز بوه، چونکه دیدگای کومه لگه به گشتی بیانویان بو نایه کسانی له مامه له کردن له گه ل ره گه زی مین له هینا وه ته وه، ههروه ها راقه و خویندنه وه ی دهقه کان کراو ته پالپشت و به لگه، بویه ئه م زانایه هه ولیداره سه ره تا ئه و تیروانینه نه رینیه بره وینیتته وه و پاشان پیگه و نرخ بو ژنان له ناو کومه لگه بگه رینیتته وه. له بهر ئه وه ی کاتیک ژنان وه ک پیغه مبه ر پوّل یان بینیت، ئه وه بیگومان له هه مو کایه کانی تریش ده توانن شاشنبه شانی ره گه زی به رانبهر یان، به شداری چالاکیه کانی ناو کومه لگه بکه ن.

له سه ر ئه م بنچینه یه (ابن حزم)، له کتیه ناوازه که ی به ناوی (طوق الحمامة) دا، تیروانینی به سوک سه یرکردنی ژنانی ره ده کاته وه و دیدگایه کی نو ی و تازه ی له باره ی پوّل و نرخ ی ژنان له ناو کومه لگه دا ده رب ریوه. له و کتیه دا بانگه شه ی نازادی و دادپهروه ری بو ژنان کردوه. ئه م پوانگه یه له و کاته دا زور گرنه بوه، به تایبه ت ئه گه ر ئه وه له بهر چاوبگری، که پوانینی گشتی له چ ئاستیکدا بوه به رانبهر به ره گه زی مین، له کتیه که یدا، پیگه ی ئافره تان ئه و سنوره به رته سکانه ی تیپه راند، که تنه به چاوی هز و خولیای سیکی سه یریان بگریت، به لکو پله یان

به‌رزده‌کاته‌وه، که له ئاستی مامۆستا و په‌روه‌ردکار پۆل ده‌بينن، به‌بج ئه‌وه‌ی جياوازی بکات له‌نيوان ژناني ئازاد و کويله‌دا. هه‌وره‌ها پاکييه‌تی و به‌رزی شکۆيان ده‌رده‌خات (2010، 119-121).

بیرمه‌نده‌که‌ی ئه‌نده‌لوس زۆر رادیکالانه به‌رانبه‌ر مافه‌کانی ژنان و په‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و تيرپوانينه نه‌رينيه گشتيه به‌رانبه‌ريان، وه‌ستاوه‌ته‌وه. ئه‌و له‌باره‌ی ده‌سه‌لات و هه‌ژمونی پياوان به‌سه‌ر ژناندا، به‌تايبه‌ت رافه‌کردنی ﴿وَلِلرِّجَالِ عَٰلِمِينَ دَرَجَةٌ﴾، (سورة النساء، 34)، وای ده‌بينی که ئه‌مه په‌يوه‌ندی نييه به‌ ماف و سروشتی مرۆفبونی په‌گه‌زی ميينه و سنوردارکردنی تواناکانيان به‌رانبه‌ر به‌ په‌گه‌زی نيير، هه‌روه‌ها مانای ئه‌م ده‌قه لای ئه‌و مانای ئه‌وه ناگه‌ينيت که به‌شيويه‌کی گشتی و له‌هه‌مو کاتيک پياوان له ژنان باشتربن له‌بوازی به‌رپه‌رده‌نه‌وه، چونکه ئه‌مه له‌گه‌ل زمانی عه‌قل ناکۆکه، به‌لکو له‌لای ئه‌م زانايه پيگه و په‌لای ئافره‌تان زۆر به‌رزتره له پياوان، به‌هۆکاری ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌ئه‌رکی په‌روه‌رده‌کردنی مندال هه‌لده‌ستن، که گرنگترین کاره له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا، ئه‌مه سه‌رباری ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌رکه‌کانيتريش راده‌گه‌ن. (ابن حزم، د.س، 190/7). هه‌روه‌ها به‌شيويه‌کی به‌رفراوان و ئاشکرا بانگه‌شه بو سهرخستنی مافی ژنان ده‌کات و ئه‌و بو‌چوانه‌ی په‌ت کردوه‌ته‌وه که پيگه‌ی ژنيان به‌ په‌لای نيوان پياو و کويله داناه. (ابن حزم، د.س، 232/12).

له‌راستیدا کۆمه‌لگه و که‌لتور کاریگه‌ری له‌سه‌ر شيوه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی فه‌قيهان و زاناکانی ئيسلامی هه‌بو، به‌تايبه‌ت له‌و پرس بابه‌تانه‌ی په‌يوه‌ستن به‌ پيگه‌ی ژنانه‌وه، هه‌تا ليکدانه‌وه‌ی به‌شيک له‌ ئايه‌ته‌کانی قورئانی پيروزيش له‌ژير ئه‌و روانگه گشتيه‌دا کراوه. سه‌رباری ئه‌مه (ابن حزم)، به‌پيچه‌وانه‌ی به‌شيکی زۆر له شه‌رعزان و تيرپوانيني کۆمه‌لگه بيري کردوه‌ته‌وه و پوه‌پوی ئه‌م رافه و ته‌فسيرانه‌ش بوته‌وه، که هه‌ولداوه به‌ئاراسته‌ی بو‌چونی باوی سه‌رده‌م و له به‌رژوه‌ندی پياوان ده‌قه‌کان ته‌فسير بکه‌ن. بۆيه دور نييه دژايه‌تی فه‌قيهان به‌رانبه‌ر ئه‌م شه‌رعزانه، په‌يوه‌ندی به‌و روانگه عه‌قلانی و نوڤه‌رييه‌وه هه‌بویت، که به‌ته‌واوی له‌گه‌ل ئاراسته‌ی فيقه‌ی له‌ به‌غداد و ئه‌نده‌لوسيش جياواز بوه.

له‌به‌رانبه‌ر ئه‌و په‌خنانه‌ی ئاراسته‌ی بو‌چونه‌کانی ده‌کریت گوايه به‌ پيچه‌وانه‌ی تيگه‌يشتنی هاوه‌لان به‌تايبه‌ت (ابن مسعود م. 32/ک 653ز و ابن عباس م. 68/ک 687ز)، بيري کردوه‌ته‌وه، (ابن حزم)، وه‌لامی داونه‌ته‌وه، که قسه‌ی هيچ که‌سيک جگه له پيغه‌مبه‌ر به‌لگه (حجة) نييه بو پابه‌ندبون و هه‌لچيني حوکمه شه‌رعييه‌کان له‌سه‌ری، بو ئه‌مه‌ش چه‌ندین به‌لگه و نمونه دينيته‌وه. (ابن حزم، د.س، 566/7).

تيرپوانيني ئه‌رينی ده‌باره‌ی ئه‌م چينه‌ی کۆمه‌لگه‌وه فراوان و به‌ربالاوبو، به‌جوړيک له‌سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی/ دوازه‌هه‌می زاینیدا، زانا و فه‌يله‌سوفی قورپه‌به‌یی (ابن رشد م. 595/ک 1198ز)، بو‌چونيکی زۆر گشتگيرتر و رونتتر له‌باره‌ی ئه‌رک به‌رپرسيارييه‌تی ژنانه‌وه ده‌رخستوه. سه‌رباری ئه‌وه‌ی ئه‌م فه‌يله‌سوفه که کاریگه‌ربو به

هزر و فهلسهفهى يۆنانىيه كان، به تايبهت ئەفلاتون و ئەرستو، كه چى به پىچه وانەى ئەوان قسەى له سەر پىگەى ژنان كردوه، به پشتبەستن به دهقه كانى قورئان و فەرموده ژنانى له گەل پياواندا يەكسان كردوه. بىركردنه وه كانى شوپشيكى گەوره بو دژى كهلتور و بىركردنه وهى عەره بى و فيقهى سەردهمه كهى، كه هەردو هيزه كه مورابتن (447-541ك / 1055-1147ز) و موه حيدىن (541-668ك / 1143-1270ز) كه فەرمانه وايى ئەنده لوسيان كردوه، به رگرى ليكراوه (عرفه، 2006، 272). ئەو زانايه له دو ئاراسته وه كار له سەر گوپنى تيروانىنى گشتى به رانبهه به ژنان كردوه. ئاراستهى يه كه ميان تهفسير و راههى دهقه كانى ئاين به جوړيك كردوه كه له گەل ئەو ديدگا تازهيهى كه ژنان به به رزى دهرخىنيت و ئەرك و مافه كانيشيان هاوتاي پياوان دهكات. ئارستهى دوه ميان له ريگهى فهلسهفه وه دهيه ويت ئەو بىركردنه وه نهرىنيه له به رژه وهندى ژنان كوئاي پىيىت.

به رگرى (ابن رشد)، له مافه كانى ژنان تا ئاستىكى زور به رز روپشتوه، به جوړيك كه وهك به رگرى كارى مافه كانى ژنان دهركه وتوه، برواي به ماف و ئازادىيه كانى ئەم تويزهى كومه لگه هينده قول بو، له سەردهمه كهى ئەودا وينهى كه مبو، تا ئەو ئاستهى دواكه وتوى و نه هامه تىيه كانى شاره كانى ئەنده لوس به خراپى دوخ و مامه له له گەل ژنانه وه به ستوه ته وه، هەر ئەمه شى كردوه ته هوكارى دوركه وتنه وهى سياسىيه كان له دروستكردى شارى فهزليه ت و خو شبه ختى بو مروفه كان. به واتايهى له ديدگاي ئەم فهيله سوفه دا، شارى چاكه كارى و نمونه يى، كه به دهر برين و تىگه يشتنى ئەمرو مه به ست دهوله تىكه كه ماف و ئازادىيه كانى مروقى تيدا پاريزراوبىت و خو شبه ختى و خوشگوزهرانى ئەوكاته فراهه م ده يت، له بو چونى ئەودا ئەو شار و دهوله تهيه كه تيدا مافه كانى ژنان پاريزراوبن، به پىچه وانه وه هه ژارى و ناخوشى و نه زانين روبه پوى ئەو جوړه شارانه ده يته وه (1998، 125). برواي ئەو ئافره تان سهر بارى ئەوهى له جهسته دا لاواز ترن، به لام ده توانن ئەو كارانه بكن، كه پياوان پىي هله دستن، هه روه ها به ئەركىكى ئيجگار گرنگ و پر بايه خيش راده گەن، كه برىتبه له په روه رده كردنى مندال كه په گەزى به رانبه ريان ناتوانن به باشى ئەنجامى بدن. (ابن رشد، 1998، ب، 124).

ئەم فهيله سوفهى ئەنده لوس روبه پوى ئەم بو چونه ده يته وه، كه له و سەردهمه دا بابوه له وهى ئەركى ژنانى به وه چه خستنه وه ديارى كردوه، ئەو پىيوايه كورتكردنه وهى رول و پىگهى ژن، ته نها له مندال خستنه وه و خزمه تگردن له چوارچيوهى مالدا لوژىكى هه لهيه و له گوئارى قورئاندا ره تكاراوه ته وه، له سەر ئەم بنه مايه نمونه به و ستاييشانهى قورئان دىنيته وه كه بو شاژنه (بلقىص)، كراوه، بويه له ته فيسرى چه ندين ده قيترا ويستويه تى روبه پوى ئەو بو چون و تيروانينه نهرىنيانه بيه ته وه كه ژنانى وهكو كويله و په گەزى نزمتر بينيوه (2004، 77-76/3).

بیرکردنه وهکانی ئەم زانایه تا ئاستیکی ڕۆیشتوه، به جۆریک پێیوايه هیچ ڕیگریهکی ئایینی و عهقلی له ئارادا نییه که بهر بهست بێت له وهی ژنان به شداری له قورستری ئهركدا بکهن، که بریتیه له کاروباری سهربازی و بهرگریکردن له نیشتمان، بهو مهرجه ی پێشوتر له گهڵ پیاوان به شداری رَاهینان و مهشقی سهربازیان کردبیت، له لایه کیتره وه به پێچهوانه ی تهواوی هزری سیاسی رابردو و سهردهمه که یه وه، که پێشه وایه تی (الامامة) تایبهت به پیاوان کردبو، زانای ناوبراو پێیوايه ئهوان توانا و لیهاتوی ئهوه یان تێدایه که ئه و ئه رکه له ئه ستۆ بگرن، بیه شکردنیان به یه کیک له هۆکارهکانی دواکه وتوی و نه هامة تیهکانی ئه و کاته لیکه داده و ته (1998، 122، 126).

تێروانی ئه م زانایانه له سیاقی میژوی خۆیدا ئیجگار گرنگ بوه، له بهر ئه وهی ده بینین کاریگه ری باش له سه ر میزاج و بیرکردنه وهی گشتی به جیدی لیت، دور نییه ئه مهش هۆکار بو بیت که دۆخی ژنان له ناوچهکانی ئه نده لوس باشتر بو بیت به به راورد به ناوچهکانی ژیر ده سه لاتی خیلافه تی عه باسی.

به پێچهوانه ی سۆفیگه ری ناوچهکانی به غداد، روانگه ی ریبازه که له ولاتی ئه نده لوسدا ته واو جیاواز بو، پیده چیت بنچینه ی ئه م جیاوازی به گه ریته وه بۆ ئه وهی سۆفیگه ری له جیهانی رۆژئاوا و ئه نده لوس به ته واوی له ژیر کاریگه ری فه لسه فه دا بو. به واتایه کیتر ئه گه ر سۆفیگه ری له به غداد په یوه ست بو بیت به نه ریت و که لتوری سهردهمه که وه، له ئه نده لوس بیر و بنه ماکانی له گه ل فه لسه فه تیکه ل کرابون، به مهش بۆ چون و تێروانینهکانیان له گه ل بیرکردنه وهی فه لسه فیدا ته با ده هاته وه. یه کیک له بیرمه ندانی ریبازه که (ابن عربی م. 638 ک/ 1240 ز)، له چوارچۆیه ی کتیه کانیدا، وینه یه کی رۆن و ئاشکرا ده رباره ی ژنان پێشکهش کردوه. ئه م زانایه ی ریبازی سۆفیگه ری ئامازه بۆ فه رموده یه کی پیغه مبه ری ئیسلام (د.خ)، کردوه که له هه ندیک له کتیهکانی فه رموده شدا هاته (الکلابازی، 1999، 25؛ الطیبی، 1997، 11، 3621)، که فه رمویه تی: ((له دونیادا سئ شت خۆشه ویست کراوه لام، ژنان، عه تر، نوێژ...))، ئه و پێی وایه هۆکاری ئه وهی که له فه رموده که دا ژنان هاتون، رۆداویکی له خۆرا نییه، به لکو نه ئینی و حکمه تی زۆری تێدایه، ئه ویش ئه وه یه که ژنان به شیکن له پیاوان له رۆی دروستبونه وه، ئه وان پینگه و نرخیکی به رزیان له په یامی پیغه مبه راندا هه یه (2016، 214-215).

(ابن عربی)، پینگه و به های ژنان به بابه تیکی فه لسه فی قول گریده دات، ئه ویش ئه وه یه تا خۆت نه ناسیت خوداش ناسیت، له بهر ئه وهی ژن به شیکه له پیاو، خودای گه وره له به شیکی ئاده م دروستی کردوه، بۆیه ئه وهی ژن نه ناسیت، خۆشی نه ناسیوه، که واته خودای به رز و بالاش ناسیت، له دیدی ئه م فه یله سوه دا ئه وهی ژنی خۆش نه ویت خودای خۆش نه ویستوه، بۆیه عاریفان و خوداناسان له هه مو کهس زیاتر ئه م دروستر کراوه ی خودایان خۆش ده ویت، نه ک له بهر هه ز و ئاره زوی سیکس، به لکو له بهر ئه و تایبه تمه ندیه ی که خودا پێیدا و ن (2016، 215).

دهربارهى ئهو ئايهتهى، كه دهليت پياوان پلهيهك له سهروى ژنانه وهن ﴿وَلِلرَّجَالِ عَظْمُنَّ دَرَجَةٌ...﴾ (سورة البقرة، 228)، پيوايه ئه مه په يوه سته به دروستبونيانه وه، چونكه پياو پيش ژن دروستبوه، سهراوهى دروستبوني پياوه، له بهرته وه پياوان پلهيهك له پيشترن، ئه مه له روى دروستبون و هاتنه بونه وه، نهك له روى ئهرك و ماف و مروى بونه وه. به واتايه يكيتر پياوان له روى هاتنه دونيا وه پلهيهك پيش كه وتون، له ديدى ئه م فهيله سوفه دا خودى ناوى ژنان (النساء)، له و روداوه وه خوازراوه، كه به وتاي (تاخير-دواكه وتو) ديت، له مباره يه شه وه چه ندين نمونه له قورئان دينيته وه (ابن عربي، 1999، 128/5-131).

ئهو تيروانينهى، كه پيوايه ژنان بى توانان له روى عه قلى و ئايينييه وه، (ابن عربي)، وه لاميان ده داته وه و ده ليت ئه م بوچونه پيچه وان هيه له گه ل ئه و نرخ و به هايه ي ئاييني ئيسلام به ژنانى به خشيوه، به لكو ژنان و پياوان يه كسانن، نمونه به چه ن ژنيك دينيته وه كه خوداي گه وه وهكو عه قلى كامل و ته واو ناساندونى، به تايهت خيزانى فيرعه ون (اسيا)، و دايقى عيسا پيغه مبه ر (د.خ)، (مريم)، ئه و پيوايه ئه مانه به لگه ن كه له هه مو كاتيكا پياوان به توانا تر و ليها توتر نين به به راورد به ژنان، به لكو زور جار نمويه يهك له ژنان هه لده كه ون، كه زور به توانا ت و ليها توترن له پياوان (1999، 128 /5).

ئه گه ر به وردى سه رنجى گوتارى فيقه ي و فه لسه فى زانا و بيمه ندانى ئيسلامى له هه ردو ناوچه كه بده ين، ئه وه ده رده كه وي ت، كه كه لتور و نه ريتى ناوچه كانى به غداد، به سه ر بيمه ركه دنه وه و ديدگاي به شيك له ده سته بژيره ئاييني و روشن بيرييه كانى سه رده مه كه بالاده ست بوه، ئه وان له چوارچيوه ي نه ريتى كو مه لايه تى سه رده مه كه ياندا نهك ئاييني، بوچونيان له باره ي ژنانه وه ده ربړيوه. به پيچه وان هه وه شه ر عزان و زاناکانى ئه نده لوس له هزريكى قولى ئاييني و فه لسه فييه وه هه ستيان به كيشه و گرفتى كى گه وه كردوه، كه بريتيه له خراپى بارودوخى ژنان له ناو كو مه لگه ي ئه و كاته ي مرو قايه تى به گشتى، بويه به شيوه يه كى سه خت به رگريان له با شتر كرنى ژيان و ئازاديه يه كانى ئه م چينه ي كو مه لگه كردوه ته وه، هه روه ها به شيك له ئازار و نه هامه تيبه كانى كو مه لگه ي ئيسلاميان به ره چاونه كرنى مافى ژنانه وه به ستوه ته وه. بويه ئه و گوتاره ي ئه وان به رگريان ليكردوه له و كاته دا ئيجگار گرنگ و به هادار بوه، چونكه بوچون و ديدگاي گشتى به پيچه وان هه ي ئه وان هه وه ده رباره ي ژنان بيري كردوه ته وه، ئه مه ش ده رخرى ئه وه يه كه زانا و بيمه ندانى ئيسلامى گه يشتوه ته ئاستيك كه زور له سه روى بيمه ركه دنه وه ي كو مه لايه تيبه وه بون، له ديدى ئيمه دا هه ر ئه مه ش وا يكردوه كه ژنان له كو مه لگه ي ئيسلاميدا هه لومه رجى ژيانيان با شتر بيت و به شيوه يه كى فرا وان تريش به شدارى له چالاكويه كانى ناو كو مه لگه دا بكه ن.

ته‌وه‌ری چواره‌م: به‌شداری ژنان له چالاکیه گشتی و رۆشنیبریه‌کان له به‌غداد و ئەنده‌لوس له‌ماوه‌ی (5-6/ک11-12)

سه‌رباری ئەو تیروانینه نهرینیه دهرباره‌ی ئهرک و مافه‌کانی ره‌گه‌زی مینه له‌لایه‌ن به‌شیک له ده‌سته‌بژیر و خه‌لکی ئاسایی له ئارادابو، به‌لام به‌هاتنی ئایینی ئیسلام و به‌رگریکردنی له پرسه‌کانی ژنان و به‌ره‌نگاربونه‌وه‌ی ئەو تیروانینه نهریتی و که‌لتورییه میژویه‌ی مرۆفایه‌تی، دۆخی ژنان له کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا به‌به‌راورد به ژنانی گهلانی دیکه زۆر باشتتر و به‌رزتربو، بۆیه له چالاکیه گشتی و رۆشنیبریه‌کاندا ده‌وریکی بالاییان پیدراوه.

له‌ناوچه‌کانی به‌غداد چه‌ندین ژن دهرکه‌وتون که له‌بواری بانگه‌وازی ئایینی و زانستدا به‌شداریان له چالاکیه‌کاندا کردوه. له‌سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی / یازده‌هه‌می زاینی، یه‌کیک له ژنانی ئەو ناوچه‌یه به‌ناوی (خدیجة بنت موسی عبدالله م. 537/ک1142ز) که ناسراوه به (ام سلمة)، ده‌وریکی باشی بینیه‌وه له هاندانی خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ند و پارهداره‌کان بۆ یارمه‌تیدانی خه‌لکی هه‌ژار و که‌مه‌رامه‌ت (ابن الخطیب البغدادي، 2002، 16 / 636).

له‌لایه‌کیتروه‌وه کچی زانا و فه‌یله‌سوفانی به‌غدادی (ابی البرکات البغدادي م. 560/ک1165) به‌ناوی (زینب ابی البرکات) له‌سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی / دوازه‌هه‌می زاینی یه‌کیک بوه له ژنه شه‌رعزانه‌کان، شاره‌زای ته‌واوی له ده‌ره‌یتانی ئەحکامه‌کانی شه‌ریعه‌ت هه‌بوه (کحاله، دس، 57/2).

هه‌ندیک له ژنان و کچانی موسلمان به‌رۆلی مامۆستا و په‌روه‌ردکار هه‌ستان، له دیارترین نمونه که‌سیکه به‌ناوی (الموردیه)، که ژنیکی زانستخواز و بانگخوازه‌بو، له‌شاری (البصره) ژنان و کچانی له‌ماله‌که‌یدا کۆکردوه‌ته‌وه و وانهی پینگوتونه‌ته‌وه (ابن الجوزي، 2001، 257/2).

له‌سه‌رده‌می ته‌وائیفدا (ملوک الطوائف 422-484/ک1030-1091ز) له ولاتی ئەنده‌لوس، (المعتصم بالله بن صمادح 443-484/ک1051-1091ز) فه‌رمانه‌روای یه‌کیک له شاره‌کانی ئەنده‌لوس به‌ناوی (المریه)، خولیای زۆری بۆ په‌روه‌رده و فیکردنی ژنان هه‌بو، له‌به‌ر ئەوه گرنگی تاییه‌تی داوه به فیکردنی کچه‌که‌ی که به (ام الکرم) ناسراوه، هه‌مو هۆکاریکی فیکردنی زانستی بۆ دا‌بین کردوه (ابن سعید المغریبی، 1955، 202/2).

له‌دیارترین ئەو ژنانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی گه‌وره زانایانی ئەنده‌لوس وانیه‌یان خویندوه بریتیبه‌وه له (ابنه‌ فایز القرطبی)، ئەم کچه به‌مه‌به‌ستی فیکردنی گه‌شتی زانستی بۆ چه‌ند شاریکی ئەنده‌لوس کردوه، له‌وانه شاری (دانیة) و (بلنسیة) که دو شاری ولاتی ئەنده‌لوسن، له‌سه‌رده‌می ته‌وائیفدا فه‌رمانه‌روای سه‌ره‌خۆی خویان هه‌بو، له‌و دو شاره‌ له کۆری زانستی زاناکان ئاماده‌بو. (ابن الابار، 1995، 67/4؛ المراكشي، 2012، 44/3). ئەمه‌ش ده‌رخه‌ری ئەوه‌یه که کۆمه‌لگه‌ی ئەوکاته‌ی ئەنده‌لوس به‌چاوی ریز و شکۆمه‌ندییه‌وه له ژنانی روانیه‌وه و ریزگرتون، به‌تایه‌ت

لهسهردهمی خيلهكى كه به بهراورد بهسهردهمهكانيتتر كراوهتربوه بهرانبه مافى ژنان و دهرفهتى خويندن و كارى بو پهخساندون. لهوسهردهمهدا ژنان فيرى زانست و ئهدهب و ئايين كراون، بويه ئهميرهكان ماموستاي تايبهتيان بو فيركردنى كچهكانيان بهكريگرتوه، كومهگه بهچاويكى بهرزتر سهيرى ئه و ژنانهى كردوه كه خهريكى زاستبون، پهنگه ئهمهش هوكارىكى كاريگه ر بوييت بو ئهوهى ژمارهيهكى زور له كچان و ژنان رو له و بواره بكن. (خيري، 2022، 242).

لهو ژنه خويندهوارانهى كه لهكومهگهى ئهدهلوسيدا ريزى زوريان ليگيراوه، ژنيك بو بهناوى (مريم ابى يعقوب الفصولى الشلبى) لهشارى (اشبيلية) ولاتى ئهدهلوس نيشتهجيپوه، ئهديب و شاعيريكى بهناوبانگ بو، رولى له فيركردن و پهروهدهكردنى ژنان و كچان، مالگهى وهكو قوتابخانهيهكى بچوك رولى بينيوه (ابن عميرة، 1967، 543-544). سهربارى ئهوهى خاوهنى چهدين هوئراوه كه باس له دوخ و ژيانى سهردهمهكهى دهكات. (الحميدي، 1966، 412؛ المقري، 1997، 291/4).

لهسهردهمی مورابتين كومهگهى ئهدهلوسى تيروانيان بهرانبه به خويندنى ژنان نهگورا، بهلكو بهشيك له مالبات و كهسايهتويه ديارهكان كچهكاني خويان فيرى زانستهكان كردوه، بونمونه (ام هانئ بنت القاضى محمد بن عبدالحق بن عطية)، ههروهها (حمدونه بنت على بن نافع زربان) لهسه ردهستى داىك و باوكى فيركراوه، شاعيري و ئهديبىكى ناودارى ليههلهكوتوه (المراكشي، 2012، 415/5؛ المقري، 1997، 131/3).

فيربونى زانست لهو ناوچهيه تايبهت نهبو به ژنانى ئازاد و چينى ئهستوكرات، بهلكو كچان و ژنانى كويلهش فيرى زانست كراون، لهوبارهيهوه (ابن بسام) دهليت: ((...كهنزازهكان فيرى ههمو بوارهكاني زانست دهكران... بهشيك لهوان بون به زانا، كهكيم و فهيلهسوف، ئهاندازيارى و گهردونناس)) (1997، 320/5). لهديارترين ئه و ژنانهى كهنيزهك بون و بون بهزاناي ديار (السوداء العروضية)، لهشارى بلنيسيه دهركهوت و رولى ديارى بينيوه له بوارى زانستيدا (ابن الابار، 1995، 250/5؛ المراكشي، 2012، 410/5).

بهپيى گوتهى روزهلاتناسيك، ژنانى زانا لهناو كومهگهى ئهدهلوسدا بهها و نرخيان زور بهرزبوه (ريبير، 1994، 130). لهوبارهيهوه يهكيك له ديارترين زانا و فهيلهسوفى ئهدهلوس (ابن حزم) لهسه ردهستى ئه و ژنه زانايانهوه پهروهده بو، پهنگه هه ر ئهمهش هوكارى بهشيك له بوچونهكاني بيتت دهبارهى ئه م تويزهى كومهگه، لهوبارهيهوه خوى دان به و راستييه دادهنييت كه لهسه ردهستى ئه و ژنه زانايانه فيرى قورئان و نوسين و هوئراوهكراوه، كه كهنيزهك بون. زاناي ناوبراو دهليت: ((من لهگه ل ژنان گه وره بوم، نهيتييهكانيان فيربوم، ئهوهى كه زور به زحمهت كه سيكيتر دهيزانيت، من لهسه ردهستى ئه وان گه وره بوم، جگه له ژنان كه سيطرم نه دهناسى و

لهگه‌ل پياوان دانەنيشتم تا بوم به‌گه‌نج... ئەوان فيزي قورئان و هۆنراوه‌يان كردم، راهيتانيان له‌سه‌ر ده‌ست و خه‌ت پيكردم)) (1980، 1/166).

كه‌واته سه‌رباري ئەو تيروانينه نه‌رينيه‌ي به‌رامه‌ر ئەم ره‌گه‌زه له‌ناو كۆمه‌لگه‌دا چه‌سپييو، كه‌چي ژنان له‌بواري په‌روه‌رده و فيركردندا، رۆلئكي بالايان بينيوه، له‌ناو جيهاني ئيسلامي ئەو سه‌رده‌مه‌دا، به‌هۆي ديد و تيروانيني زانا و بيمه‌نداني ئيسلامي ناوچه‌كه‌وه، پيگه و رۆلي ژنان له‌ناوچه‌كاني ئەنده‌لوس باشتر بوه به‌هراورد به‌ ناوچه‌كاني به‌غداد.

ئه‌نجام

له‌ ئه‌نجامي ليكۆلئينه‌وه و وردبونه‌وه‌ي سه‌رچاوه‌كانه‌وه، له‌م تويژينه‌وه‌يه گه‌يشتين به‌ چه‌ند ده‌ره‌نجامي كه‌ له‌ خواره‌وه كورتيايان ده‌كه‌ينه‌وه

يه‌كه‌م: بالاده‌ستي بيمه‌ندانه‌وه‌ي پياوسالاري تايبه‌ت نه‌بوه به‌ كۆمه‌لگه‌ي ئيسلامي، به‌لكو كه‌لتور و نه‌ريتئكي ميژويي كۆمه‌لگه‌ي مروبي بوه، ئاييني ئيسلام دژ به‌و بيمه‌ندانه‌وه‌ دژه ژنه‌دا روه‌به‌رو بوه‌ته‌وه، له‌م چوارچيوه‌يه‌دا نرخ و پيگه‌ي بۆ ژنان گه‌راندوه‌ته‌وه، ئەمه سه‌رباري ئەوه‌ي نكۆلي له‌وه ناكريت كه ئەم نه‌رئته ميژوييه له‌پيگه‌ي بيمه‌ندانه‌وه‌ي گشتي كۆمه‌لايه‌تئيه‌وه خۆي خزانده‌ته‌وه ناو گوتاري ئاييني هه‌ندئ له‌ شه‌رعزان و زاناکانه‌وه. به‌ واتايه‌يكتر ئەم نه‌رئته په‌يوه‌ست نه‌بوه به‌ په‌يامي ئاييني ئيسلامه‌وه، به‌لكو ديارده‌يه‌كي جيهاني بوه، كه‌ ره‌گه‌كاني ده‌چنه‌وه ناو نه‌رئتي ميژويي كۆمه‌لايه‌تي.

دوهم: به‌پيچه‌وانه‌وه ده‌قه‌كاني قورئان و فه‌رموده، له‌ چه‌ندين شويندا، به‌رگريگاري ماف و ئازادئيه‌كاني ژنان بوه، به‌ به‌لگه‌ي ئەوه‌ي هه‌ر زانا و بيمه‌نداني ئيسلامي بون، كه‌ له‌ناوچه‌كاني به‌غداد و ئەنده‌لوس به‌ پيچه‌وانه‌ي نه‌رئتي كۆمه‌لايه‌تي و به‌شئك له‌ ليكدانه‌وه‌ي فيقه‌ي بيريان كردوه‌ته‌وه، ئەمه‌ش ده‌رخه‌ري ئەوه‌يه كه‌ بيمه‌ندانه‌وه‌ي زانا و بيمه‌نداني ئيسلامي زۆر به‌رزتر بوه له‌ ئاستي بيمه‌ندانه‌وه‌ي گشتي كۆمه‌لايه‌تي، له‌سه‌ر ئەم بنچينه‌يه فه‌يله‌سوفاني ئيسلامي به‌تايبه‌ت له‌ ئەنده‌لوس هه‌وله‌كانيان به‌و ئاراستيه‌دابو كه‌ ده‌قه‌كاني قورئان و فه‌رموده له‌باره‌ي ژنانه‌وه، به‌جۆريك شيبكه‌نه‌وه كه‌ ببئته هۆي باشترکردني مافي ژنان.

سئيه‌م: سه‌رباري هه‌مو ئەوانه، ژنان توانيويانه‌ توانا و ليها‌توي خۆيان ده‌ربخه‌ن به‌تايبه‌ت له‌بواري زانستي و رۆشنبيريدا، له‌و ماوه ميژوييه‌ي تويژينه‌وه‌كه، چه‌ندين ژن ده‌ركه‌وتون كه‌ خزمه‌تيكي گه‌وره‌يان به‌و بواره‌ كردوه.

Women in Islamic thought and philosophy in Baghdad and Andalusia for two centuries (5-6 AH/11-12 AD, comparative analytical study

Sangar Abdalla Rasul

Department of History, college of human science, University of Raparin, Ranya, Kurdistan Region, Iraq

Abstract

Due to the extensive discourse and scholarly investigation pertaining to the status and involvement of women within the academic and cultural hubs of this particular area, the ongoing disparities and vehement confrontations between adherents and detractors of Islamic ideology regarding the standing and contributions of women persist. Consequently, it is imperative to approach this matter with a discerning outlook that is devoid of prejudiced perspectives and is situated within the framework of the historical epoch. Intellectuals, professionals in the field, and even members of the general public frequently engage in a wide range of discussions regarding women's rights and how their status among Muslims challenges this perception. Our study makes an academic and scientific effort to examine this problem from a Muslim point of view.

During the period spanning the fifth and sixth centuries AH, which correspond to the eleventh and twelfth centuries AD, an examination of the historical contexts of Baghdad and Andalusia reveals significant developments. Through meticulous research and thorough analysis of various sources, it is essential to elucidate the perspectives held by Islamic groups and movements on the subject of women. It is imperative to gauge the extent to which societal cultures and traditions permeate religious attitudes towards women. Based on this foundation, a comparative analysis of the viewpoints espoused by Islamic religions and movements in both regions under scrutiny will be undertaken.

The study presents the views of scholars and Philosophers in Baghdad and Andalusia, and explains the participation of women in public and cultural activities in both regions.

Keywords: Women Baghdad, Andalusia, Thought, Shari'azan.

سه رچاوه كان:

القران الكريم

- ابن الابار، محمد بن عبدالله بن ابي بكر. (1995) تكملة الكتاب الصلة، تح: عبدالسلام الهراس، بيروت، دار الفكر للطباعة.
- امام عبدالفتاح امام (1996أ) ارسطو والمرأة، القاهرة، مكتبة مدبولي.
- (1996ب) افلاطون والمرأة، ط2، القاهرة، مكتبة مدبولي.
- (1996ج) الفيلسوف المسيحي والمرأة، القاهرة، مكتبة مدبولي.
- البخاري، محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة ابن بردزبه. (1311هـ) صحيح البخاري، تح: جماعة من العلماء، مصر، مطبعة السلطانية.
- البركات، شعاد شعبان محمود عبدالقادر (2010) تنفيذ الشبهات حول ميراث المرأة في الإسلام، الاسكندرية، دار الصفا والمروة.
- ابن بسام، ابو الحسن على الشنتريني (1997) الذخيرة في محاسن اهل الجزيرة، تح: احسان عباس، بيروت، دار الثقافة.
- البلخي، مقاتل بن سليمان (2002) تفسير مقاتل بن سليمان، تح: عبدالله محمود شحاته، بيروت، دار احياء التراث.
- بيرغل، يوهان كرستوف (2016) القهر والسلطة القدر الالهية والقوة المتمدة منها الدين والعالم في الاسلام، تر: محمود كيبو، بيروت، دار الوراق.
- الثعلبي، ابو اسحاق احمد بن ابراهيم (2015) الكشف والبيان عن تفسير القرآن، تح: عدد من الباحثين، الرياض، دار التفسير.
- جوزي ابن الجوزي، عبدالرحمن بن علي بن محمد (2001) تلبيس ابليس، بيروت، دار الفكر للطباعة والنشر.
- (2005) صفة الصفوة، تح: احمد بن علي، القاهرة، دار الحديث.
- الجويني، عبدالملك بن عبدالله محمد المعالي (1980)، غياث الامم في التياث الظلم، تح: عبدالعظيم الديب، ط2، السعودية، مكتبة الامام الحرمين.
- ابن حزم الاندلسي، ابو محمد علي بن احمد (1980) رسائل ابن حزم الاندلسي، تح: احسان عباس، بيروت، مؤسسة العربية للدراسات والنشر.
- (1985) النبذة الكافية في احكام اصول الدين، تح: محمد احمد عبدالعزيز، بيروت، دار الكتب العلمية.
- (1996) الفصل في الملل والاهواء والنحل، تح: محمد ابراهيم نصر و عبدالرحمان عميرة، ط2، بيروت، دار الجيل.
- (2010) طوق الحمامة في الفة والالاف، تح: محمد ابراهيم سليم، القاهرة، مكتبة ابن سينا.
- (دس) المحلى بالاثار، تح: عبدالغفار سليمان البنداري، بيروت، دار الفكر.
- حميدي الحميدي، محمد بن الفتوح بن عبدالله (1966) جذوة المقتبس في تاريخ علماء الاندلس، تح: بشار عواد معروف و محمد بشار عواد، القاهرة، دار المصرية للتأليف والنشر.
- ابن حنبل، الامام احمد (2001) مسند الامام احمد ابن حنبل، تح: شعيب الارنوؤط و عادل مرشد واخرون، د. م، مؤسسة الرسالة الخرجي، ايناس ناجي احمد (2023) حماية حقوق المرأة في الاسلام، دهوك، مجله جامعة دهوك، مجلد 26، العدد 1.
- ابن الخطيب البغدادي، ابو بكر احمد بن علي بن ثابت احمد (2002) تاريخ بغداد، تح: بشار عواد معروف، بيروت، دار الغرب الاسلامي.

- خيري خديجة خيري عبدالكريم (2022) المرأة الاندلسية و دورها الثقافي في عهد ملوك الطوائف (القرن الخامس الهجري / الحادي عشر الميلادي)، مجلة التاريخية الجزائرية، المجلد 6، العدد 2، الجزائر، 2022، ص 234-255.
- الدبوسي، عبيد الله بن عمر بن عيسى (2001) تقويم الأدلة في أصول الفقه، خليل محيي الدين الميس، مفتي زحلة والبقاع ومدير أزهر لبنان، بيروت، دار الكتب العلمية.
- فخر الدين الرازي، محمد بن عمر بن الحسين (1420هـ) مفاتيح الغيب، ط3، بيروت، دار احياء التراث العربي.
- رشد ابن رشد الحفيد، ابو الوليد محمد (1998) الضروري في السياسة مختصر كتاب السياسة لافلاطون، تر: احمد شحلان، بيروت، مركز دراسات الوحدة العربية.
- (1998ب) تلخيص السياسة الافلاطون محاورة الجمهورية، بيروت، دار الطليعة للطباعة والنشر.
- (2004) بداية المجتهد ونهاية المقتصد، القاهرة، دار الحديث.
- ريبيرا ، جوليان (1994) التربية الاسلامية فى الاندلس، تر: طاهر احمد مكي، القاهرة، دار المعارف.
- ابن سعيد المغربي، على بن موسى العنسى الاندلسي (1955) المغرب فى حلى المغرب، تح: شوقي ضيف، ط3، القاهرة، دار المعارف.
- الطبيي، شرف الدين الحسين بن عبد الله (1997) الكاشف عن حقائق السنن، تح: عبد الحميد هنداي، الرياض، مكتبة نزار مصطفى الباز.
- ابن عبدالملك المراكشي، ابو عبدالله محمد بن محمد (2012) الذيل والتكلمة الكتاب الموصول والصلة، تح: احسان عباس وآخرون، تونس، دار الغرب الاسلامي.
- ابن عربي، محي الدين محمد بن علي بن محمد (1999) الفتوحات المكية، تح: احمد شمس الدين، بيروت، دار الكتب العلمية.
- (2016) فصوص الحكم، تح: عبدالرزاق القاشاني، القاهرة، دار الافاق للنشر والتوزيع.
- عرفة، عبدالقادر (2006) المدينة والسياسة دراسة في الضروري في السياسة لابن رشد، القاهرة، مركز الكتاب للنشر.
- ابن عميرة، احمد بن يحيى احمد (1967) بغية الملتمس فى تاريخ رجال اهل الاندلس، القاهرة، دار الكتب العربي.
- الغزالي، ابي حامد محمد بن محمد بن محمد الطوسي (2011) احياء علوم الدين، دار المهاج، جدة.
- فخري، مها (1998) حقوق المرأة في المسيحية، بيروت، مطبعة النور.
- ابن الفراء، أبو زكريا يحيى بن زياد بن عبد الله بن منظور (د.س) معاني القرآن، تح: أحمد يوسف النجاتي / محمد علي نجار نجار النجار و عبد الفتاح إسماعيل الشلبي، مصر، دار المصرية للتأليف والترجمة.
- لوبون، غوستاف (د.س) حضارة العرب، تر: عادل زعيتر، مصر، الهيئة المصرية العامة للكتاب.
- كحالة، عمر رضا (د.س) اعلام النساء، بيروت، مؤسسة الرسالة.
- الكلاباذي، محمد بن أبي إسحاق بن إبراهيم بن يعقوب (1997) بحر الفوائد المشهور بمعاني الأخبار، تح: محمد حسن محمد حسن إسماعيل - أحمد فريد المزيدي، بيروت، دار الكتب العلمية.
- كيال، باسمة (1981) تطور المرآة عبر التاريخ، بيروت، مؤسسة عزالدين للطباعة والنشر.
- ماوردي الماوردي، ابو الحسن على بن محمد بن محمد بن حبيب البصري (د.س) لنكت والعيون، تح: السيد ابن عبد المقصود بن عبد الرحيم، بيروت، دار الكتب العلمية
- (1407هـ) سياست نامه، تح: يوسف حسين بكار، ط2، قطر، دار الثقافة.
- محمد الغزالي و محمد سيد طنطاوي و احمد عمر هاشم (د.س)، المرأة في الاسلام، دم، مطبوعات اخبار اليوم.

-
- ابن المختار الاندلسي، مكي ابي طالب محمد حموش، (2008)، الهداية الى بلوغ النهاية، الامارات، مطبعة الشارقة.
مسكين، متى (1982) المرأة حقوقها واجبتها مصر، مطبعة القديس انبار مقار.
المقري، شهاب الدين احمد بن محمد (1997) نفع الطيب من غصن الاندلس الرطيب، تح: احسان عباس، بيروت، دار صادر.
ابن منظور، محمد بن مكرم بن علي (1993)، لسان العرب، بيروت، دار صادر.
مؤنس، حسين (1988) المرأة من منظر الاسلام، القاهرة، دار الصحوة للنشر.

Smith, Nicholas D. (1983) Plato and Aristotle on the Nature of Women, Journal of the History of Philosophy, Volume 21, Number 4